

Nr 784.

Av herr **Holmgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, angående försvarsväsendets ordnande.

I sitt yttrande över försvarskommissionens betänkande anför *marinstabschefen* bl. a. att sjöstridskrafterna och med dem samverkande flygstridskrafter i likhet med de operativa flygstridskrafterna äro *omedelbart* erforderliga till full styrka såväl för neutralitetens upprätthållande som vid varje krigisk förveckling, där motståndaren förfogar över sjö- och flygstridskrafter, oavsett vilken betvingelsemetod motståndaren kan tänkas välja. Härav följer, att såväl kustflottan som marindistriktsens sjöstridskrafter för sin verksamhet äro beroende av omedelbar tillgång till flygstridskrafter, som dels äro avdelade till vederbörliga områden (befälhavare), dels äro skickade att fullgöra sina uppgifter.

Behovet av flygstridskrafter för lösande av dessa uppgifter uppgår enligt verkställda utredningar till 6 divisioner, varav

för *kustflottan*:

kustbaserade flygplan, 2 divisioner om 12 flygplan (fjärrspanings-, torped- och bombflygplan)	= 24
fartygsbaserade flygplan, 1 division om 12 flygplan	= 12
Summa	36

och för *marindistrikten*:

kustbaserade flygplan, 3 divisioner om 12 flygplan	= 36
Summa flygplan	72

Ovan angivna uppgifter för de marinsamverkande flygstridskrafterna i krig grunda sig på de av försvarskommissionen i betänkandets del I, sid. 194—195 angivna ändamålet med marinorganisationen, nämligen att vid mobilisering möjliggöra rustandet av en kustflotta, avsedd för operationer till sjöss i de vårt land omgivande farvattnen, och av lokalstyrkor för sekundära försvarsuppgifter i anslutning till kustfarvattnen och flottans baseringsområden samt uppsättandet av ett kustartilleriförsvar vid nyssnämnda områden på eller invid fastlandet och vid Fårösund på Gotland ävensom vissa rörliga kustartilleribatterier främst för Öresund samt på Gotland.

Det av kommissionen avsedda antalet krigsflygplan för marinsamverkan (sid. 8), nämligen 1 torpeddivision om 16 flygplan och 2 spaningsdivisioner om vardera 8 flygplan, är sålunda otillräckligt för att fylla de marinsamverkande flygstridskrafternas uppgifter. Marinstabschefen går även närmare in på skälen varför kommissionens reducering av marinflygflottiljen icke kan anses bärande motiverad.

Övriga marina myndigheter hava i stort sett uttalat samma önskemål som marinstabschefen angående de marina flygstridskrafterna.

Chefen för flygvapnet och flygstyrelsen hava även anförts en från försvarskommissionen avvikande mening ifråga om marinflygflottiljens sammansättning, huvudsakligen gående ut på att det för kustflottan avsedda torped-flygplanet och det för marindistriktet avsedda spaningsflygplanet med fördel kunde utgöra en och samma typ, ett 1-motorigt flygplan, i storleksordning närmande sig det av försvarskommissionen och marinstabschefen förordade 2-motoriga bombplanet.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 225 angående försvarsväsendets ordnande (sid. 731—32) har marinflygflottiljen sammansatts i ungefärlig överensstämmelse med chefens för flygvapnet och flygstyrelsens förslag. Sålunda har den av försvarskommissionen föreslagna torped- (fjärrspanings-) divisionen om 16 stycken 2-motoriga flygplan samt den kustbaserade spaningsdivisionen om 8 stycken 1-motoriga flygplan ersatts med två divisioner om vardera 12 stycken flygplan av enhetlig typ, medan den för flygplankryssaren Gotland avsedda divisionen upptages till av försvarskommissionen angiven omfattning (8 flygplan).

Vid det förhållandet att chefen för flygvapnet och flygstyrelsen å ena sidan och försvarskommissionen och de marina myndigheterna å den andra anförts väsentligen skilda åsikter om marinflygflottiljens kvalitativa sammansättning, får jag hemställa, att det uppdrages åt de sjö- och flygmilitära myndigheterna att i samråd närmare bestämma om lämpligaste typer av kustbaserade marinflygplan, varvid bör beaktas, att de fordringar, som böra ställas på svenska flygplantyper under en längre tidsperiod, så långt möjligt icke i detalj preciseras med hänsyn till den snabba utvecklingen på flygteknikens område.

Oberoende härav är det emellertid på anförda grunder uppenbart att antalet marinflygplan, särskilt för tillgodoseende av den utomordentligt omfattande flygverksamheten i de vidsträckta marindistriktet, är alldeles otillräckligt. Såväl ur sjö- som luftkrigföringens synpunkt och för riksförsvaret i dess helhet framstår det som synnerligen vitalt att marinflygflottiljen dels tillföres ytterligare minst en division *kustbaserade flygplan*, motsvarande en årlig totalkostnad enligt försvarskommissionens beräkningsgrunder av ungefär 1,300,000 kronor, dels erhåller ytterligare 4 *fartygsbaserade spaningsflygplan* för en årlig totalkostnad av ungefär 200,000 kronor.

På grund av vad i denna motion förebragts får jag hemställa,

att riksdagen måtte bevilja en höjning av det i Kungl. Maj:ts proposition nr 225 angående försvarsväsendets ordnande upptagna ordinarie reservationsanslaget till flygvapnet med 1,500,000 kronor för förstärkning av marinflygflottiljen på här angivet sätt.

Stockholm den 20 april 1936.

Bj. Holmgren.